

тѣ и ги пустна въ джоба ми. веселъ приятель: — А и по-
 Ний останахме гръмнати. Ни- лето може да ти даде всичко,
 кой не очакваше, че госто- каквото пожелаешъ.
 приемството на единъ цига- Ние бодро се задвижихме
 нинъ може да отиде до тамъ. всрѣдъ оросената поляна и азъ
 Следъ като се сбогувахме весело запѣхъ една пѣсенъ, въ
 и пакъ поехме пѣтя всрѣдъ която се повтаряха само ду-
 мрачното поле, азъ казахъ: митъ: „Топълъ хлѣбъ и сирене,
 — И циганинътъ знаелъ що топълъ хлѣбъ и сирене“. Под-
 е добрина, като всички други хванаха я и другитѣ и по-
 хора. — И после добавихъ, лето наново екна отъ гласо-
 като се обърнахъ къмъ своя ветѣ ни.

Добри Немировъ

ПЕПЕРУДКИ

Пеперудки две летятъ
 и се въ чуденъ танцъ въртятъ;
 надъ лехитѣ затрептъли,
 като две цвѣтчета бѣли.

Цвѣтицата въвъ почуда
 гледатъ имъ играта луда:

бързо, трепетно нагоре
 надъ задрѣмалитѣ бори,
 какъ издигатъ се и чезнатъ
 въ синята, небесна бездна.

Какъ следъ мигъ се спускатъ пакъ
 надъ лехитѣ съ розовъ макъ —

лудъ и вихренъ танцъ подкачатъ.
 А когато спусне здрача

теменужени була,
 морни свиватъ тѣ крила

и заспиватъ премалѣли
 въ лилийни два цвѣта бѣли.

Ст. Цанкова-Стоянова